

BÉKESSÉG NEKTEK!

B év – Évközi 24. vasárnap

Gondolatok vasárnapra

A mai evangélium Szt. Márk evangélistánál nagyon jellegzetes. Idáig Jézus azon fáradozott, hogy tanítványai meglássák benne a messiást. Ezt Péter vallomásával elérte. Most arra törekszik, hogy a tanítványok megértsék: ő a szenvedő messiás, akiről a próféták jövendöltek.

Kezdetől fogva voltak, akik anélkül, hogy Jézushoz csatlakoztak és tanítványai lettek volna, nagy tisztelettel és elismeréssel nyilatkoztak róla. Még nem ismerték igazán, mert helyes fogalmat róla csak a hit fényében nyerhetünk. Olyan hitre van szükségünk, amelynek van fénye, vagyis amely jócselekedetekre indít és krisztusi erényeket szül lelkünk részére. (Iz 50,5-9a) Megváltásunk a szenvedés misztériuma: a szenvedéseken keresztül részesülünk a megváltás gyümölcseiben. Jézus ezt így mondotta: „Ha valaki követni akar engem, vegye fel a keresztyét, és kövessen engem.” A keresztyén embernek ugyanaz a sorsa, mint a Mesteréé: a diadalmas feltámadásra vezető szenvedés. (Jak 2,14-18)

A szenvedés hozzátartozik a keresztyén élethez, mert megszentelődésünk eszköze. Akkor lesz azzá, ha egyesítjük Krisztus szenvedésével. Más szóval, ha vele és benne viseljük keresztyénünket. De az apostolkodás eszköze is, mert a hívek szenvedésével számtalan lelket mentenek meg a kárhozattól. (Mk 8,27-35)

† EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből (Mk 8,27-35)

Abban az időben Jézus elment tanítványaival Fülöp Cezáreájának vidékére.

Útközben megkérdezte tanítványait: „Kinek tartanak engem az emberek?” Azok így válaszoltak: „Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, ismét mások valamelyik prófétának.” Erre megkérdezte tőlük: „Hát ti mit mondotok, ki vagyok?” Péter válaszolt: „Te vagy a Messiás!” Ekkor Jézus a lelkükre kötötte, hogy ne szóljanak erről senkinek. Ezután arra kezdte tanítani őket, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie, a vének, a főpapok és az írástudók elvetik, megölik, de harmadnapra feltámad. Ezt egészen nyíltan megmondta.

Erre Péter félrevonta és szemrehányást tett neki. De ő hátrafordult, ránézett tanítványaira, és így korholta Pétert: „Távozz tőlem, sátán, mert nem Isten szándéka szerint gondolkodsz, hanem emberi módon.” Majd összehívta a népet és tanítványait, s így szólt hozzájuk: „Ha valaki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét, és kövessen. Mert aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt, de aki elveszíti életét értem és az evangéliumért, megmenti azt.

Ezek az evangélium igéi.

J. Mahler

JÉZUSRÓL CSAK A HIT AD HELYES VÁLASZT

Csak a hit világában ismerhetjük meg igazán Jézust! Jakab apostol a hit, a cselekedet és az üdvösség között szoros kapcsolatot lát. A hit ugyanis csak akkor vezet az üdvösségre, ha cselekedetei is vannak. Anélkül a hit meddő, halott, nem is igazolható és bizonyítható. A hit akkor is halott, ha szavakkal való megvallásra, vagy az istentiszteleten való részvételre szorítkozik, ha nem informálja, nem alakítja életünket Jézus példájára, ha nem szül krisztusi erényeket.

— K. Huysmans francia író (1848-1907) hitét nagyszerűen bizonyította azokkal az erényekkel, amelyekkel elhatározását végrehajtotta. Orvosa veszélyes daganatot állapított meg a nyelvén, és kijelentette, hogy gyógyulására nincs segítség. Morfiumot ajánlott neki fájdalom csillapítására. Rövidesen az orvos is gyomorrákban szenvedett, és fájdalma enyhítésére morfiumot használt. Mikor Huysmans erről értesült, kemény elhatározással félretette a morfiumot és vállalta a szenvedést barátja örök üdvösségéért.

Pascal mondja a szenvedésről, hogy titokzatos lépcső, amelyen fel is, le is juthatunk. A karfa, amely biztossá és könnyűvé teszi járásunkat: a hit. Szervenni hit nélkül annyi, mint forrás mellett szomjan elpusztulni.

KÖSZÖNÖM NEKED, URAM, A KERESZTET

A keresztet, amelyet Krisztus vére avatott az üdvösség fájává. Amelynek két szárában menny és föld hatja át egymást, szent egységgé válva.

Az élet hordozója a kereszt. Hitünk legfényesebb jelképe. A Te örök uralkodásod szimbóluma. És fegyver a hívő kezében, amellyel nem ontanak vért, mégis győzelemre visz.

Keresztet rajzolunk késsel a kenyérre, mielőtt megszegjük. S ujjunkkal homlokára rajzolt kereszttel bocsátjuk útjára a nekünk kedves embert, hogy a kereszt megóvja, ha tőlünk

messzire távozik. Keresztet vetünk, amikor imádkozunk, és keresztet vetünk, amikor félünk. Kereszt az áldás is.

Fényes jel a te kereszted, Uram. De mi balgatagok nem mindig látjuk fényeit. Ha gondoktól roskadozunk, úgy érezzük, magunk visszük a keresztet, s Te raktad azt a vállunkra. Ilyenkor fennszóval panaszkodunk, hogy nem bírjuk a terhet. És elfeledkezünk Krisztus sebeiről, mert csupán a saját sebeinket fájlatjuk.

Pedig mindenki csak szenvedés árán üdvözülhet, s nem autónk vagy diplománk, hanem éppen sebeink alapján ítélsz majd felettünk.

Táncos léptekkel és vidám szívvel kéne viselnünk a gondokat, Uram, és mástól is átvállalni a keresztjét, hogy könnyítsünk terhein, anélkül, hogy jutalmat várnánk ezért. Mert a szeretet ingyenes, mint a kegyelem, és jutalom nélkül is boldogít.

Nagy Konstantinnak fényes nappal jelent meg kereszt az égen, s hozzá felhangzott a szózat: *E jelben győzni fogsz*. Ekkor lett keresztény.

Én alighogy világra jöttem, részesülhettem a kereszttség szentségében. Beszélni se tudtam még, a jeled már rajtam volt.

Köszönöm Neked, hogy megjelöltél, Uram, s hogy jeleddel, a kereszttel, a halálon is győzedelmeskedhetem. (Kunitzer Szonja)

PÉTER APOSTOL TÜKRÖM

Nem tudom megtagadni rokonszenvemet Péter apostoltól. Nemcsak azért félti Jézust a szenvedéstől, mert szereti őt, hanem teológiai érvekkel is alátámasztja: a Messiás nem szenvedhet! Okvetlenül el kell jutnom Jézus szelíd kioktatásáig. Nem arra utasítja Pétert, hogy távozzék tőle, a mondat pontos fordítása így hangzik: „Állj mögém!” A kereszthordozó Jézus mögött van annak a helye, aki igazán hozzá akar tartozni! Jézus azt akarja, hogy követői örök életet nyerjenek. Jézus azonban nemcsak szenvedéséről és haláláról beszél, hanem nyíltan kimondja: „harmadnapra feltámad” (Mk 8,31). Hol volt az apostolok füle és figyelme? (Bindes Ferenc)

ÉRTÉKED

Senki nem pótolhatatlan. Igaz. Bárki pótolható munkájában. Még a családban is megoldható minden. Senki olyat nem tesz, amit más tenni nem tudna. Hogy olyan verset senki nem ír már, mint Ady? Hogy Csontváry vásznait senki tovább nem festi? Igaz. Ám jöttek utánuk, akik a *mát* jobban kifejezik. Ady, Csontváry s a többiek, meg a hétköznapi emberek nem pótolhatatlanok abban, amit *tettek*.

Mégis, ha valaki meghal, vagy életünkből elmegy, olyan érzésünk támad: többé olyannal, mint ő volt, nem találkozunk. Igen, mert nem pótolhatatlan az ember, de mégis a Mindenségben *egyetlenegy*, ami őt azzá teszi, tette, aki s ami. És ez a személyiségnek kimondhatatlan lényege.

Aki és ami vagy, kimondhatatlan. Érzed? Tudod? Örülsz neki?!

Ne félj tehát elmondani, amit tudsz, ne félj megtenni, amit tenni akarsz, a „pótolhatatlanság” benned van, annyira benned, annyira az éned, hogy az kimondhatatlan. Közölhetetlen. Kimondhatatlanságod ad súlyt szavaidnak, sajátosságot tetteidnek, egyetlen, senkire nem hasonlítható vonást arcodnak, stílust és zenét beszédednek. Ne félj, ha másolnak, ha lopni próbálják titkaidat. Utánozhatatlanul pótolhatatlan benned a kimondhatatlan.

Kimondhatatlanságod örömeid legmélyebb kútja. Meríts belőle naponta.
(Mácz István)

HA KUTYA LENNÉK

Ha kutya lennék, lenne egy puha kabátkám és egy meleg vackom. Gazdag és tápláló ételeket kapnék. A hölgyek kedvesen mosolyognának, simogatnának és dédelgetnének.

Sajnos ember vagyok.

Éhes voltam, ti alapítottatok egy szociális szervezetet, ahol az én éhségemről értekeztetek. Köszönöm nektek.

Börtönben voltam, ti elmentetek a templomba és a szabadulásomért imádkoztatok.

Köszönöm nektek.

Meztelen voltam, ti komolyan megvizsgáltatok meztelenségem erkölcsi következményeit.

Beteg voltam, ti térdre borultatok, hogy megköszönjétek az Úrnak, hogy egészségesek vagytok. Nem volt fedél a fejem felett, ti Isten szeretetének tartalékairól prédikáltatok. Olyan kegyesnek tűntök, olyan közelinek Istenhez. De én még mindig éhes vagyok, egyedül vagyok, meztelenül, betegen, bebörtönözve és fedél nélkül.

Fázom. (Egy burundi fiatalember)

☺ ☺ EGYENESEN JEHOVA TANÚJA ☺ ☺

Két vallási térítő megszólít az utcán egy kirakat előtt ácsorgó járókelőt:

- Uram! Legyen ön is Jehova tanúja! A férfi elkezd tiltakozni:

- De kérem! Én nem is láttam a balesetet!

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész 📞 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: szentmise vasárnap 11 órakor